

Lieta C-425/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 28. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Kúria (Augstākā tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 7. jūnijs

Prasītāja:

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Atbildētāja:

Mercedes-Benz Group AG

[..]

***Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija), kas izskata kasācijas sūdzību, rīkojums**

[..]

Prasītāja: *MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.* [..] Budapešta [..]

Atbildētāja: *Mercedes-Benz Group AG* [..] Štutgarte, Vācija)

Strīda priekšmets: Prasība par zaudējumu atlīdzību

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Prasītāja

Otrās instances tiesas nosaukums [..]:

Fővárosi Ítéltábla (Galvaspilsētas Budapeštas apgabala
apelācijas tiesa, Ungārija)

Pirmās instances tiesas nosaukums [..]:

Fővárosi Törvényszék (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija) [..]

Rezolutīvā daļa

Kúria uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1. Ja mātesuzņēmums ceļ prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar cita uzņēmuma pretkonkurences rīcību, lai saņemtu atlīdzību par zaudējumiem, kas šīs rīcības dēļ radušies tikai tā meitasuzņēmumiem, vai kompetento tiesu nosaka, ņemot vērā mātesuzņēmuma darbījumsdarbības vietu kā vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Briseles Ia regula”) 7. panta 2. punkta izpratnē?

2. Vai saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu ir nozīme tam, ka laikā, kad tika veiktas dažādās tiesvedībā aplūkotās iegādes, ne visi meitasuzņēmumi piederēja mātesuzņēmuma uzņēmumu grupai?

[..]

Pamatojums

Strīda priekšmets un attiecīgie fakti

- 1 Eiropas Komisija 2016. gada 19. jūlijā konkurences jomā pieņemtajā galīgajā lēmumā lietā “AT.39824 – Kravas automobiļi” paziņoja, ka laikposmā no 1997. gada 17. janvāra līdz 2011. gada 18. janvārim atbildētāja, kuras uzņēmējdarbības vieta ir Vācijā, kopā ar citiem uzņēmumiem piedalījās aizliegtā vienošanās, nosakot Eiropas Ekonomikas zonā bruto cenas vidējas noslodzes kravas automobiļiem (kuru svars ir no 6 līdz 16 tonnām) un lielas noslodzes kravas automobiļiem (kas sver vairāk nekā 16 tonnas), kas ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantā (turpmāk tekstā – “LESD”) un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. pantā paredzēto aizliegumu turpināts pārkāpums.
- 2 Prasītāja ir akciju sabiedrība, kuras uzņēmējdarbības vieta ir Ungārijā, tā ir kotēta Budapeštas biržā un pārvalda uzņēmumus, kas pieder *MOL* grupai. Prasītāja ir vairākuma akcionāre vai arī citādi tai ir ekskluzīvas kontroles tiesības pār vairākiem tādiem uzņēmumiem kā *MOLTRANS*, kura uzņēmējdarbības vieta ir Ungārijā; *INA*, kura uzņēmējdarbības vieta ir Horvātijā; *Panta* un *Nelsa*, kuru uzņēmējdarbības vieta ir Itālijā; *ROTH*, kura uzņēmējdarbības vieta ir Austrijā, un *SLOVNAFT*, kura uzņēmējdarbības vieta ir Slovākijā. Pārkāpuma laikposmā, ko minētajā lēmumā noteica Eiropas Komisija, šie prasītājas meitasuzņēmumi dažādās dalībvalstīs no atbildētājas īpašumā vai līzingā netieši iegādājās kopumā 71 kravas automobili.

- 3 Prasītāja savā prasībā lūdza piespriest atbildētājam samaksāt 530 851 EUR, kā arī attiecīgos procentus un izdevumus, apgalvojot, ka šādu summu tās meitasuzņēmumi bija pārmaksājuši par dažādiem kravas automobiļiem aizliegtās vienošanās par cenām dēļ, ko bija konstatējusi Eiropas Komisija. Prasītāja, būdama uzņēmumu grupas vadošais uzņēmums un atsaucoties uz vienas ekonomiskas vienības teoriju, vēlējās pati celt pret atbildētāju prasības par tās meitasuzņēmumiem radīto zaudējumu atlīdzību. Pamatojoties uz Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu, tā uzskatīja, ka kompetentā tiesa bija tās darbījumsdarbības vietas tiesa, jo šajā vietā atrodas tās uzņēmumu grupas ekonomisko un mantisko interešu centrs un visbeidzot tā ir vieta, kurā beigu beigās bija realizējies notikums, kas radīja kaitējumu. Būdama uzņēmumu grupas vadošais uzņēmums, tā uzskatīja par saviem tās meitasuzņēmumiem nodarītos zaudējumus.
- 4 Atbildētāja izvirzīja iebildi par kompetences neesamību, noliedzot, ka minētā tiesību norma var pamatot tiesas jurisdikciju.
- 5 Pirmās instances tiesa pēc savas ierosmes izdeva rīkojumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas. [Šajā rīkojumā] tā norādīja, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) pastāvīgo judikatūru Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktā minētais īpašas jurisdikcijas kritērijs ir jāinterpretē šauri, piemērojot to tikai tad, ja pastāv īpaši cieša saikne. Tā norādīja, ka šīs aizliegtās vienošanās gadījumā nebija iespējams noteikt vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, jo tika noslēgti vairāki līgumi, rīkojot sarunas un sanāksmes dažādās dalībvalstīs. Tāpēc tā secināja, ka bija jāpārbauda, vai Ungāriju var uzskatīt par vietu, kur radies kaitējums. Šajā ziņā tā konstatēja, ka prasītājam faktiski bija nodarīts tikai finansiāls kaitējums, ņemot vērā, ka tā atsauca uz Tiesas 2004. gada 10. jūnija spriedumā *Kronhofer* (C-168/02, EU:C:2004:364) sniegto interpretāciju, saskaņā ar kuru prasītāja dzīvesvieta nevar uzskatīt par vietu, kurā radies kaitējums, tikai tāpēc vien, ka prasītājs ir cietis finansiālu kaitējumu, kas izriet no mantas daļas zaudēšanas, kura notikusi un tikusi ciesta citā dalībvalstī (šajā gadījumā darbījumsdarbības vietā). Tā arī norādīja, ka Tiesas nolēmumi saistībā ar prasībām atlīdzināt konkurences tiesību pārkāpuma dēļ radušos zaudējumus nav piemērojami tiesu jurisdikcijas jautājumā, jo šajā gadījumā kravas automobiļus iegādājās nevis prasītāja, bet tās meitasuzņēmumi, kuru uzņēmējdarbības vieta bija citās Savienības dalībvalstīs un kuriem faktiski radās kaitējums negodīgas cenu noteikšanas dēļ. Tādējādi, ja nav atbilstīga piesaistes punkta, prasītājas kā uzņēmumu grupas vadošā uzņēmuma uzņēmējdarbības vieta nerada pietiekami ciešu saikni starp lietas priekšmetu un Ungārijas tiesām, un tāpēc nepamato jurisdikcijas kritēriju, pamatojoties uz prasītāja domicilu.
- 6 Otrās instances tiesa, kas izskatīja prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību, atstāja negrozītu pirmās instances tiesas nolēmumu, izdodot rīkojumu. Izskatījusi apelācijas sūdzības pamatus, tā nosprieda šādi: prasītāja nebija iegādājusies kravas automobiļus, bet savā prasības pieteikumā tā tikai norādīja, ka jurisdikcijas piešķiršanā svarīga nozīme ir ekonomiskās darbības un interešu centram, tāpēc,

pēc prasītājas domām, tās kā grupas mātesuzņēmuma darījumdarbības vieta ir vieta, kur iestājies vai notikums, kas rada kaitējumu. Papildinot pirmās instances tiesas pamatojumu, otrās instances tiesa norādīja, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru ekonomiskas vienības teorija ir piemērojama tikai tad, kad ir jānosaka atbildība par konkurences tiesību pārkāpumu, un ka to nevar interpretēt *a sensu contrario* saistībā ar cietušo. Pēc otrās instances tiesas domām, prasītājas nostāju nepamato tās minētie tiesas spriedumi. Tā norādīja, ka saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu nozīme ir vietai, kur radies kaitējums, un ka šī vieta jānosaka, atsaucoties uz uzņēmuma, kas cietis zaudējumus, darījumdarbības vietu un nevis uz [vadošā] uzņēmuma darījumdarbības vietu vai uz tās noslēgtā darījuma apstākļiem. Tāpēc minētā tiesa neuzskata, ka jurisdikcijas piešķiršanā ir nozīme uzņēmuma jēdzienam vai prasītājas minētajai ekonomiskas vienības teorijai, un, tāsprāt, tas neietekmē jautājumu par jurisdikciju atkarībā no tā, kāda ir vadošā vienība pār cietušo. Tāpat kā pirmās instances tiesa tā uzsvēra, ka šajā gadījumā kravas automobiļus, uz kuriem attiecās aizliegtā vienošanās, neiegādājās prasītāja, ne arī tā maksāja par tiem, bet tie bija tās meitasuzņēmumi, tāpēc kaitējums tika nodarīts nevis prasītājai, bet tās meitasuzņēmumiem. Tā piebilda, ka saskaņā ar Tiesas interpretāciju, kas sniegta 2015. gada 21. maija spriedumā *CDC Hydrogen Peroxide* (C-352/13, EU:C:2015:335), tās tiesas jurisdikcija, kas izskata lietu, attiecas tikai uz kaitējumu, kas radies uzņēmumam, kura domicils ir tās teritorijā, tādējādi piesaistes punkts vietai, kur radies kaitējums, nevar tikt mainīts, it īpaši, ja cietušais piemēro ekonomiskas vienības teoriju, kas nav atzīta tiesību normās par jurisdikcijas piešķiršanu.

- 7 Par galīgo rīkojumu prasītāja iesniedza kasācijas sūdzību, lūdzot to atcelt un likt turpināt tiesvedību tiesās, kas iepriekš izskatīja lietu. Prasītāja apgalvo, ka šīs tiesas esot kļūdaini interpretējušas Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu un prettiesiski izbeigušas lietas izskatīšanu. Tā norāda, ka jurisdikcijas piešķiršanā ir nozīme arī ekonomiskas vienības teorijai, jo prasītāja kā vienīgā uzņēmumu grupu vadītāja nosaka tajā ietilpstošo uzņēmumu ekonomisko stratēģiju, tādējādi to tieši ietekmē šo uzņēmumu rentabla vai zaudējumus nesoša darbība. Tāpēc tā apgalvo, ka uzņēmuma jēdziens ir jāinterpretē vienoti. Prasītāja sīki izklāsta Tiesas judikatūru attiecībā uz tiesu jurisdikciju izskatīt prasības par zaudējumu atlīdzību saistībā ar konkurences tiesību pārkāpumu. Tā piebilst, ka otrās instances tiesa esot kļūdaini interpretējusi iepriekš minēto spriedumu *CDC Hydrogen Peroxide*, jo, lai arī strīdīgā kredītu iegūšana nebija pamats – kā šajā lietā nosprieda Tiesa –, lai celtu dažādas prasības šajā tiesā, šādu saikni radīja tieši ekonomiskas vienības jēdziens.
- 8 Atbildes rakstā uz kasācijas sūdzību atbildētāja lūdz atstāt negrozītu galīgo rīkojumu. Tā apgalvo, ka prasītāja nebija iegādājusies nevienu kravas automobili, uz ko attiecās aizliegta vienošanās, tāpēc nekāds kaitējums tai netika radīts. Tā uzskata, ka prasītājas minēto ekonomiskas vienības teoriju nevar interpretēt prasītājas norādītajā nozīmē, kam nav pamatojuma tiesību aktos un Tiesas atbalsta, un ka nevienā no nolēmumiem nav paredzēta arī iespēja piemērot šādu teoriju cietušajam, piemēram, 2021. gada 6. oktobra spriedumā *Sumal* (C-882/19, EU:C:2021:800), kas pasludinātas pēc galīgā rīkojuma izdošanas. Pēc atbildētājas

domām, šajā pēdējā minētajā spriedumā nav apstiprināta iespēja piemērot ekonomiskas vienības teoriju. Atbildētāja atkārtoti min apsvērumus, kurus tā bija izvirzījusi saistībā ar atbilstošiem Tiesas nolēmumiem un kas būtībā atbilst zemāko instanču tiesu sniegtajai interpretācijai.

Valsts un Savienības tiesību akti

- 9 Saskaņā ar LESD 101. pantu kā nesaderīgi ar iekšējo tirgu ir visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgu.
- 10 Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktā ir noteikts, ka personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī “lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu”.
- 11 Saskaņā ar *A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény* (2016. gada Likums CXXX par Civilprocesa kodeksu) 240. panta 1. punktu tiesa pēc savas ierosmes izbeidz izskatīt lietu jebkurā tiesvedības stadijā, ja:
  - b) lai gan nav neviena kritērija jurisdikcijas piešķiršanai Ungārijas tiesām, to var pamatot ar atbildētāja ierašanos tiesā, bet:
    - ba) atbildētājs nav iesniedzis atbildes rakstu vai
    - bb) atbildētājs nav izvirzījis iebildi par tiesas kompetences neesamību.

Tiesas judikatūra

- 12 Līdz šim Tiesa savā judikatūrā vairākkārt aplūkoja jautājumus saistībā ar tiesu jurisdikciju izskatīt prasības par aizliegtas vienošanās dēļ nodarīto zaudējumu atlīdzību.
- 13 Lietā *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, Tiesa saistībā ar vietas, kurā radies kaitējums, noteikšanu uzsvēra, ka jurisdikcijas piešķiršana, pamatojoties uz šo kritēriju, ir atkarīga no tā, vai tiesas, kas izskata lietu, teritoriālajā jurisdikcijā ir bijis konkrēts notikums, kura laikā šī aizliegtā vienošanās ir tikusi galīgi noslēgta, vai arī tajā ir noslēgta vienošanās, kas pati par sevi ir notikums, kas radījis pircējam radīto apgalvoto kaitējumu (spriedums, 2015. gada 21. maijs, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 50. punkts). Savukārt, tā kā līgumi, kas veido aizliegto vienošanos, šajā lietā tika secīgi noslēgti dažādās vietās un dažādos veidos, nebija iespējams piešķirt jurisdikciju šādā veidā. Šajā ziņā kaitējums ir radies (nodarīts) vietā, kurā notikums, kas rada kaitējumu, ir izraisījis savas nelabvēlīgās sekas.

- 14 Spriedumā *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, Tiesa norādīja, ka jēdziens “vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu” nevar tikt interpretēts paplašināti – tā, lai ietvertu ikvienu vietu, kur var izjust negatīvas tāda fakta sekas, kas ir izraisījis kaitējumu, kurš faktiski ir iestājies citā vietā, proti, tā neietver vietu, kurā cietušajam nodarīts kaitējums pēc sākotnējā kaitējuma, kas cietušajam ir radies un ko viņš ir cietis citā dalībvalstī (spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-27/17, EU:C:2018:533, 32. punkts).
- 15 Pirmā prejudiciāla nolēmuma tiesvedība attiecībā uz tā saukto aizliegto vienošanos par kravas automobiļiem, uz ko attiecas arī izskatāmā lieta, bija lieta *Tibor-Trans*, C-451/18. 2019. gada 29. jūlija sprieduma *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 25. punktā Tiesa norādīja, ka jēdziens “vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu” attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies, gan uz vietu, kur iestājies šo kaitējumu radījušais notikums, un tādējādi atbildētājs atkarībā no prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienā vai otrā no šo vietu tiesām. Tiesa arī nosprieda, ka pamatlietā aplūkotie apgalvotie zaudējumi galvenokārt izriet no pārmērīgi lielajām izmaksām, kas segtas, ņemot vērā mākslīgi augsto cenu, un tāpēc šķiet, ka tās ir tūlītējas LESD 101. pantam pārkāpuma sekas un tādējādi veido tiešus zaudējumus, kas principā ļauj pamatot tās dalībvalsts tiesu jurisdikciju, kuras teritorijā šie zaudējumi ir materializējušies (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 31. punkts). Ja tirgus, ko ir skārusi pretkonkurences rīcība, atrodas dalībvalstī, kuras teritorijā norādītais kaitējums, iespējams, ir noticis, tad ir uzskatāms, ka kaitējuma realizēšanās vieta saskaņā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu atrodas šajā dalībvalstī (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 33. punkts). Šis risinājums atbilst jurisdikcijas noteikumu tuvuma un paredzamības mērķiem, jo, pirmkārt, tās dalībvalsts tiesas, kurā atrodas skartais tirgus, var vislabāk izskatīt šādas prasības par zaudējumu atlīdzību un, otrkārt, saimnieciskās darbības subjekts, kurš īsteno pretkonkurences rīcību, var saprātīgi sagaidīt, ka varētu tikt iesūdzēts tiesās tajā vietā, kur šī rīcība ir izkropļojusi godīgas konkurences noteikumus (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34. punkts).
- 16 Lietā *Volvo u.c.*, C-30/20, Tiesa attīstīja savu judikatūru, paziņojot, ka Briseles Ia regulas 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgū, kuru ietekmējušas koluzīvas vienošanās par preču cenu noteikšanu un paaugstināšanu, starptautiska un teritoriāla jurisdikcija, lai, pamatojoties uz kaitējuma realizēšanās vietu, izskatītu prasību par tāda kaitējuma atlīdzinājumu, kas nodarīts ar šīm LESD 101. pantam pretrunā esošās vienošanās darbībām, ir vai nu tiesai, kuras teritoriālajā piekritībā uzņēmums, kas uzskata, ka tam nodarīts kaitējums, ir nopircis preces, kuras ietekmējušas šīs vienošanās, vai arī – ja šis uzņēmums veicis pirkumus vairākās vietās – tiesai, kuras teritoriālajā piekritībā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese (spriedums, 2021. gada 15. jūnijs, *Volvo u.c.*, C-30/20, EU:C:2021:604, 43. punkts).
- 17 Lietā *Sumal*, C-882/19, Tiesa nosprieda, ka persona, kas cietusi no uzņēmuma pretkonkurences darbības, var celt prasību par zaudējumu atlīdzību bez izšķirības

pret mātesuzņēmumu, kuru Komisija par šo darbību ir sodījusi ar lēmumu, vai pret šī mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kurš šajā lēmumā nav minēts, ja tie kopā veido vienu ekonomisku vienību (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 67. punkts). Ja tirgus, ko ir skārusi pretkonkurences rīcība, atrodas dalībvalstī, kuras teritorijā norādītais kaitējums, iespējams, ir noticis, tad var uzskatīt, ka kaitējuma materializēšanās vieta saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu atrodas šajā dalībvalstī (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 66. punkts).

Tiesai iesniegtā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums

- 18 *Kúria* uzskata, ka tai ir vajadzīga atbilde uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, lai iztiesātu lietu, kuru tā izskata, un vienveidīgi interpretētu un piemērotu Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktu. Šajā ziņā nav Tiesas pastāvīgās judikatūras, ne arī var uzskatīt, ka “nevar būt nekādu pamatotu šaubu” par iespējamām atbildēm (spriedums, 1982. gada 6. oktobris, *Sri CILFIT* u.c., 283/81, EU:C:1982:335, 21. punkts).
- 19 Otrās instances tiesa, kas izskatīja šo lietu, uzskata, ka Ungārijas tiesām nav jurisdikcijas izskatīt mātesuzņēmuma ierosināto lietu. Pēc tās domām, tiesvedības efektivitātes un ekonomijas principiem ir pretrunā tas, ka Ungārijas tiesas izskata prasības par zaudējumu atlīdzību, ko ir cēlušī uzņēmumi, kuru uzņēmējdarbības vieta galvenokārt atrodas ārvalstīs, un kas attiecas uz ārpus Ungārijas noslēgtajiem līgumiem par mehāniskajiem transportlīdzekļiem. Prasītāju arī nevar uzskatīt par kravas automobiļu netiešu pircēju, [jo] kaitējums ir nodarīts nevis mātesuzņēmumam, bet tā meitasuzņēmumiem; mātesuzņēmumam varēja rasties tikai finansiāls kaitējums, kas nepamato tās vietas tiesas jurisdikciju, kurā minētajam uzņēmumam ir uzņēmējdarbības vieta, kā vietu, kur ir iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Lai pamatotu jurisdikcijas piešķiršanu Ungārijas tiesām, prasītāja neatsaucas uz iegādēm Ungārijā, bet balstās uz uzņēmumu grupas saimnieciskās darbības un interešu centru, ar ko nevar pamatot Briseles Ia regulas 7. panta 2. punktā paredzēto tiesu jurisdikciju.
- 20 Nav strīda par to, ka Tiesa savā judikatūrā ir izstrādājusi ekonomiskas vienības teoriju, saskaņā ar kuru persona, kas cietusi no pretkonkurences darbības, var celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret juridiskajām vienībām, kas ir attiecīgo uzņēmumu grupas dalībnieces. Tādējādi, lai garantētu konkurences tiesību efektīvu ievērošanu, cietušajam ir iespēja celt prasību par zaudējumu atlīdzību gan pret mātesuzņēmumu, gan pret jebkuru no tā meitasuzņēmumiem, neatkarīgi no tā, kuru no tiem Komisija savā lēmumā ir atzinusi par vainīgu konkurences tiesību pārkāpuma izdarīšanā (spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800).
- 21 Tiesas judikatūra ir vienota arī jautājumā par to, ka aizliegtās vienošanās dalībnieces nevar ignorēt apstākli, ka attiecīgo preču pircēji ir iedibinājušies tirgū, kuru ietekmējušas koluzīvās darbības un tādējādi, pamatojoties uz paredzamības

prasību, tās var celt prasību pret tām jebkuras no skarto dalībvalstu teritorijā (spriedums, 2021. gada 15. jūnijs, *Volvo* u.c., C-30/20, EU:C:2021:604, 38. un 42. punkts).

- 22 Tomēr Tiesa saistībā ar Briseles Ia regulas 7. panta 2. punkta interpretāciju vēl nav lēmusi par to, vai ekonomiskas vienības teorija ir piemērojama arī cietušajai pusei.
- 23 Arī *Kúria* vēl nav pieņēmusi nevienu nolēmumu par uzdoto juridisko jautājumu, lai arī pašlaik tiek izskatītas lietas ar līdzīgu priekšmetu, tāpēc nav iespējams izvairīties no atbildes.
- 24 *Kúria* uzskata, ka šo lietu raksturo tas, ka atbilstoši atbildētājas izvirzītajai iebildei par kompetences neesamību zemāko instanču tiesas nolēma izbeigt to izskatīšanu pirms sprieduma taisīšanas, it īpaši, pamatoties uz to, ka mātesuzņēmumam netika nodarīts kaitējums un tādējādi tas nevarēja atsaukties uz tā meitasuzņēmumiem nodarīto kaitējumu kā uz netiešu kaitējumu. Lai arī šie jautājumi attiecas uz lietas būtību, atbildes uz tiem nevar neņemt vērā, lai noteiktu kompetento tiesu, jo uz šo jautājumu ir jāatbild, lai pēc tam noskaidrotu, vai mātesuzņēmuma darbījundarbības vieta kā vieta, kurā radies kaitējums, Briseles Ia regulas 7. panta 2. punkta izpratnē var pamatot Ungārijas tiesu jurisdikciju, proti, vai ekonomiskas vienības teoriju var piemērot *a sensu contrario* un kādā veidā.
- 25 Šīs lietas faktiskajiem apstākļiem raksturīgs arī tas, ka laikā, kad darbojās ar Eiropas Komisijas lēmumu paziņotā aizliegta vienošanās par cenām, ne visi meitasuzņēmumi piederēja mātesuzņēmumam, un līdz ar to laikā, kad tika veiktas šajā lietā aplūkotas iegādes, tie nebija uzņēmumu grupas dalībnieki. Ja Tiesa par juridisko faktoru uzskatītu mātesuzņēmuma darbījundarbības vietu kā vietu, kurā ir radies kaitējums, kas ļauj piešķirt tiesas jurisdikciju izskatīt prasības par meitasuzņēmumiem radīto zaudējumu atlīdzību, rodas jautājums, vai ir nozīme apstāklim, ka kaitējuma rašanās brīdī ne visi uzņēmumi piederēja mātesuzņēmumam.

[..]

Budapeštā, 2022. gada 7. jūnijā.

[Paraksti]

[..]